

til Interessenter, Stiftere og Garanter, der skal afgjøre, om Indstillingen om Regnskabet skal godkjendes eller kasseres. Som det staar her i Forslaget, kan Bestyrelsen, hvis den ikke vil underkaste sig denne Afgjærelse, fordre et Navn udnævnt til at mægle de stridende Parter imellem. Det er det, jeg anser for mindre heldigt, og det saa meget mere, som der kan blive Strid om aldeles underordnede Punkter i Regnskabet, om nogle saa Drer eller om et eller anden Udlaans Hensigtsmæssighed. Saaledes ville de vedkommende Bestyrelser kunne sætte sig op imod Interessenterne og negte at efterkomme den Decision, som vedkommende Generalforsamling har taget. Det vil blive saa meget farligere, som Slutningen af Paragrafen gaar ud paa, at det bliver Sparekassen, det skal gaa ud over, dersom Afgjærelsen gaar Bestyrelsen imod. Jeg vilde ikke have haft saa meget stor Betænkelse ved Bestemmelsen i Paragrafens 2det Punktum, naar det kom til at gaa ud over selve Bestyrelsen; men jeg kan ikke negte, at, naar man giver Bestyrelsen denne Myndighed til at sætte sig ud over de Sparekasseloove, som man nu har mange Steder, bør man hellere lade det gaa ud over den end over Sparekassen. Dette er en Hensigt til Udvalgets Medlemmer, om man ikke kunde finde en anden Ordning ligeoverfor disse Sparekasser. Der staar ogsaa i 3die Punktum af § 8 en Bestemmelse, isølge hvilken det ligeledes beror paa Bestyrelserne at appellere til Rædet, men det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa. Det følger af, hvad jeg har sagt, at jeg nødig vil have, at man skal vedtage en Lov, der kolliderer med en Mængde bestaaende Sparekasseloove; det bliver nemlig ikke saa, men en Mængde her i Landet. Der er en Bestemmelse i § 8, 1ste Punktum, som er noget utydelig for mig. Der staar nemlig: „Fremgaar det af Sparekassens Aarsregnskab eller af de af Inspektøren i Genhold til § 7 foretagne Undersøgelser, at Sparekassen ikke blot har tabt sin Reservecfond, men ogsaa paa draget sig en saadan Underbalance, at der mangler Dækning for 5 pCt. af Indskydernes Tilgodehavende“. Her staar det noget tvivlsomt for mig, hvorvidt den saakaldte Garantifond eller Grundfond gaar ind under samme Kategori som den Reservecfond, som her er nævnt, thi det er en bestemt Sag, at mange Kasser have en saakaldt Grundfond eller Garantifond, som ogsaa er stillet til Sikkerhed og Betyrrelse, men ved Siden deraf ogsaa have en Reservecfond. Det er endnu mere

utydeligt, naar der staar „Indskydernes Tilgodehavende“. Jeg ønsker altsaa at vide, hvorledes Udvalget opfatter denne Bestemmelse med Hensyn til Reservecfonden, om Grundfonden, Garantifonden, hvad man nu vil kalde det, som er stillet til Sikkerhed, ogsaa skal gaa ind under Reservecfonden. (Sviid: Det er det Hele.) Ja, da vilde det have været tydeligere, om man havde nævnt Grundfonden, thi det er i mange Sparekasseloove vedtaget, at man foruden denne Grundfond tillige har en Reservecfond, og det har jeg ikke set blot i een Lov, men jeg har set det i flere Love. — Med Hensyn til Adskillelsen mellem Sparekasser og Banker vil jeg udtale, at jeg naturligvis ikke betvivler, at Udvalget har gjort sig den størst mulige Umage for at gjøre Adskillelsen saa sta p som muligt. Den ærede Ordfører har udtalt, at det ikke var muligt at gjøre den skarper, og saa maa man jo give tabt, endskjøndt jeg nok kunde ønske den anderledes. Jeg kan ikke skjule for mig selv, at den Tanke, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), tiltalte mig, skjøndt den ikke var saa betryggende, efter hvad det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) fremsatte. Han jagde nemlig, at, naar en Bank kom under Konkurs, vilde Sparekasseseafdelingerne komme med; men jeg tror dog, at den af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds foreslaaede Ordning muligvis vilde bevirke, at Banker ikke saa let komme under Konkurs. Naar Aktiver og Passiver ere sondrede paa behørig Maade, vil det jo være lettere for Revisorerne og dem, der have Indseende med vedkommende Institutioner, at se, hvorledes Midlerne ere anvendte. Jeg tror ikke, at det vil være aldeles uden Betydning; men naar den høitæredede Minister vil sætte sig meget bestemt derimod, vilde det jo have tilfølgelse, at vi ikke fik nogen Lov, og det vil jeg ikke være med til. Jeg tror imidlertid, at det vilde være en praktisk Bestemmelse ligeoverfor vedkommende Banker med Sparekasseseafdelinger, og jeg tror ogsaa, at det vilde være mere betegnende end det, som Udvalget foreslaar. Der forekommer ogsaa et tvivlsomt Spørgsmaal i § 11, hvor der staar: „Denne Lov kommer ikke til Anvendelse paa Banker eller lignende Pengeinstitutioner, hvorved Deltagelse i Udbytte eller Overstud er forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer, eller som drive Børgersamfundning“. Nu veed man jo, at der er mange Sparekasser her i Landet, der ere oprettede paa